

DRIE KEER AKKOORD, ÉÉN KEER FOUT

In welke gevallen bestaat er nu wel of geen m.e.r.-(beoordelings)plicht? Vier – eigenlijk vijf – recente uitspraken die op dit gebied voor de m.e.r.-praktijk relevante gezichtspunten bevatten.

Steven Pieters

Geïntegreerde chemische installatie

Wanneer is er sprake van een 'geïntegreerde chemische installatie'? Wanneer er sprake is van 'een installatie voor de fabricage op industriële schaal van stoffen door chemische omzetting, waarin verscheidene eenheden naast elkaar bestaan en functioneel met elkaar verbonden zijn, bestemd voor de fabricage van organische basischemicaliën'. Dit staat in de omschrijving van activiteit 21.6 uit de C-lijst. In een Rotterdamse biodiesel-zaak – of beter: twee biodiesel-zaken – komt deze kwestie aan de orde.

De Afdeling gaat met dit soort feitelijke vragen heel concreet om. In dit geval gaat het om een relatief eenvoudige procesinstallatie. Volgens Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland is juist kenmerkend voor een geïntegreerde chemische installatie dat deze uit verschillende proceseenheden bestaat waar-tussen een functionele binding bestaat. Maar dat was hier niet het geval.

De Afdeling volgt GS van Zuid-Holland en stelt: "Gezien de procesbeschrijving en het verhandelde ter zitting is de Afdeling van oordeel dat hier sprake is van een relatief eenvoudige procesinstallatie en dat dit proces niet bestaat uit stappen die zodanig op zichzelf staan dat gesproken kan worden van verscheidene eenheden." Er is dus geen sprake van een geïntegreerde chemische installatie en dus ook niet van een m.e.r.-plicht.

Golfbaan te Dirksborn

In deze zaak gaat het niet om de vraag of er al dan niet sprake is van een m.e.r.-plicht, maar appellanten menen dat er gekozen had moeten worden voor het meest milieuvriendelijke alternatief. Dit is een bekende kwestie – en voor appellanten een nutteloze opmerking – want sinds januari 1997 is daar al duidelijkheid over. De Afdeling verwijst ook naar die zaak, om aan te geven dat de jurisprudentie hierover al meer dan 10 jaar vastligt. In lijn met die zaak uit Lelystad van 1997 stelt de Afdeling opnieuw vast dat er geen wettelijke verplichting bestaat om voor het meest milieuvriendelijke alternatief te kiezen. Het bevoegd gezag kon voor het voorkeursalternatief kiezen, mede omdat aan

de gekozen locatie en inrichting niet zodanige milieuhygiënische bezwaren klevden dat daarvoor geen vergunning verleend kan worden. Er was dus geen sprake van een 'm.e.r.-probleem'.

Actualisatie bestemmingsplan Duinrell

Het gaat hier om het Attractiepark Camping Duinrell B.V., alsmede het landgoed Duinrell, tezamen aangeduid als 'Duinrell'. Het plan voorziet onder meer in de mogelijkheid van realisering van woningen voor permanente verblijfsrecreatie en uitbreiding van de bouwmogelijkheden voor attracties. De relevante wijzigingen zien op minder dan 10 ha en het valt niet te verwachten dat de uitbreiding zal leiden tot een toename van 250.000 bezoekers of meer per jaar. Kortom, er is niet eens sprake van een m.e.r.-beoordelingsplicht. De Afdeling volgt opnieuw het bevoegd gezag in het standpunt omtrent de m.e.r.-(beoordelings)plicht.

Bestemmingsplan De Zuiderklip

Met dit bestemmingsplan wordt voorzien in de aanleg van vijf dijkopeningen die aansluiten op een stelsel van aan te leggen brede geulen, waarmee wordt aangetakt op bestaande Biesboschkreken. Hiermee ontstaat een dynamisch zoetwatergetijdensysteem en wordt ruimte gecreëerd voor waterberging.

De appellante is van mening dat ten onrechte geen

MER is gemaakt, onder andere – want er volgt een lange opsomming – vanwege activiteit 9.2 uit de C-lijst. Centrale vraag die daarbij beantwoord moet worden: 'Is er sprake van functiewijziging?' Onder functiewijziging wordt verstaan (volgens de Nota van Toelichting) "waarin de activiteit betrekking heeft op een functiewijziging in de natuur, recreatie of landbouw met een oppervlakte van 250 hectare of meer".

De Afdeling is van oordeel dat onder functiewijziging in categorie 9.2 van bijlage C en categorie 9 van bijlage D dient te worden verstaan een functiewijziging in planologische zin, derhalve een wijziging in de bestemming die ingevolge een ruimtelijk plan aan de betreffende gronden wordt gegeven. Als er zou worden uitgegaan van een wijziging van het feitelijke gebruik – dat bepleit de appellante – zou er bovendien in veel gevallen grote onduidelijkheid kunnen ontstaan over de vraag of er een m.e.r.-(beoordelings)plicht bestaat.

In de uitspraak wordt duidelijk gemaakt dat het totaal aan functiewijzigingen bepalend is voor de 250 hectare van de m.e.r.-plichtdrempel en dat niet per categorie (natuur, recreatie of landbouw) aan de drempelwaarde hoeft te worden voldaan. In dit geval ziet de wijziging op een nieuwe functiebestemming van 404,5 hectare; na gebruikmaking van de wijzigingsbevoegdheid zal dit nog toenemen met 94,3 hectare. Daarmee wordt de m.e.r.-plichtdrempel van 250 hectare ruim overschreden en derhalve had er in dit geval voor het plan wel een m.e.r. moeten worden uitgevoerd, terwijl dat niet gebeurd was.

Behandelde uitspraken:

- ABRvS, 9 april 2008, nr. 200702169/1
- ABRvS, 9 april 2008, nr. 200706406/1
- ABRvS, 23 april 2008, nr. 200704125/1
- ABRvS, 7 mei 2008, nr. 200609169/1
- ABRvS, 7 mei 2008, nr. 200604924/1

Mr. S. Pieters, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.